

Nýggir haldarar
eiga at tekna seg
á posthúsinum.

SOSIALURIN

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐRALAG

NR. 52.

LEYGARDAGIN
6. JULI 1963

36. ÁRG.

Vælkomin til Føroya!

Frá seinastu kongavítjan.

Vit ynskja kongi vára og prinsessunum at vera vælkomin til Føroya og vóna, at veðrið verður gott, so teir kongligu gestirnir fáa eina góða ferð og megu siggja Føroyar í vakrasta summarskrúð sínum.

Biskuppainnsetanin

Jacob Joensen,
varabispur Føroya

Til innsetanina av varabispri Føroya í dag seinapartin kl. 16 í Havnar kirkju er hópur av fólki boðin.

Tað verður Westergaard Madsen bispur yvir København stift, sum innsetur Jacob Joensen í embættið sum varabisp Føroya.

Innsetanin verður nakað nøgð úr yvir tað, sum vit eru von við. Umframt tað seremoniella, sum í síkum fori fylgir við og biskupaklæðingini, er nøgð gjørt burtur úr sang og musikki.

Tað eru mætastu menn innanfyri kirkjusingin og -musikk, sum stila fyri. H. J. Højgaard er leiðar, av sangfólkunum og Erik Petersen fyri musikknum. Serligar fyrireikingar eru gjørdar í so máta, soleiðis at fólkið, sum skal luttaka, í hesum heldur til á loftinum, har nøgvir kirkjubeinkir eru tiknar burtur fyri at geva pláss.

Innboðin — sum hjá okkum er ókent, tibetur, og verður tað vónandi: framfættir eisini tað — eru fleiri.

Fyrst verður skráðgonga av lögtingsmonnum, prestum og øðrum høvuðsmonnum úr Løgtinginum í kirkjuna. Heir fæa sæti í kórnum. Síðan eru nøgvir aðrir gestir boðnir við umframt Hansara hátien Frederik IX, kongur, Margretha krúnprinsessa, Benedikte og Anne Marie prinsessur og fylgi teirra, og Bodil Koch, kirkjuministari, umboð fyri meiningheitsráðini o. o.

Tá kirkjugongdin er av, fer skráðgongan aftur niðan í tingið — og tá er hátíðarhaldið í samband við biskuppainnsetanina av.

Stór gáva

— Barnahjálpargrunnurin hevur fingið stórfingna peningagávu.

Kirkjuministari Bodil Koch hevur handað Barnahjálpargrunninum stívar 150.000 kr., frá eini innsavnan millum stórvirki í Danmark sum hon og fyrrv. ríkisumboðsmaður Elkjær Hansen hava skipað.

Barnahjálpargrunnurin ræður nú yvir stívum 400.000 kr.

KIRKJU VÍGSLA í Klaksvík

Sunnudagin 7. juli verður Christianskirkjan í Klaksvík vígd. Hetta er trýðja kirkjan, sum verður nýtt í Klaksvík innanfyri 100 ár.

Fyrsta kirkjan stóð vðri í Vági og varð nevnd »Vaag kirke«. Hon verður nevnd fyrstu ferð 1709, har tað í einum nevndarefirliti verður skrivað soleiðis:

Vaags kirke, lang 16½ alen 3 tommer, koret deraf 4½ alen, bred 7 alen, høj 6 alen, mandstole 11 og kvindestole 10. Prædikestolen ved Kvindestolene, alter med 2 vin duer over, skriftestol. Ornamentene ere: Kalk og disk af kobber forgyldt, messehael af rødt plyds med guldknæppler på ryggen i kryds, messeskjorte og alterdug forsvarlig, et messingdøbefad. Kirken indvendig klædt med bredder og udvendig med stenvæg omkring, tækket med næver, et trækors med 2 klokker, kirken er overalt udi god hævd.

Dens aarlige indkomst er udi allerbedste aaringe 30 gylden 13 skind, og i de ringeste aaringer 7 gylden og 17 skind. Dens ordinære visse udgifter er 10 gylden 6 skind.

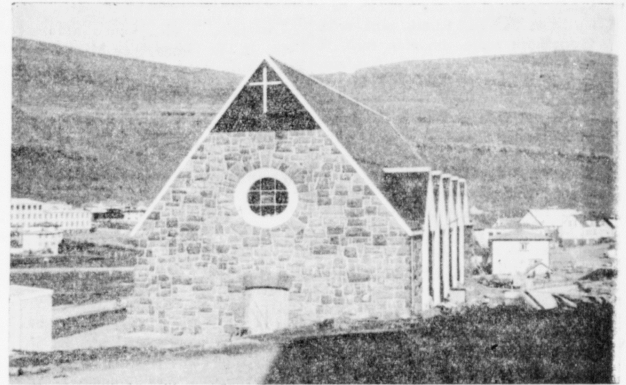
Gávur til Vaag kirke.

Í Klaksvíkar kirkju hongur ein ljósakróna, sum hesir stavir og árstal standa á:

I. P. S.
B. I. D.
1738.

Stavirnir merkja Jákup Poulsen, bóndi og sýslumaður í Gerðum, og kona hansara Birgitte Joensdatter, sum hetta sama ár góvu krónuna til Vaag kirke. Henda ljósakróna varð í 1866 flutt vðri í Klaksvíkar kirkju, og ein makani til var gjørd. Báðar hava verið nýttar síðan og hanga nú undir loftinum í eystara enda í Christianskirkjuni.

Um 90 ár seinri í 1827 gav abbasnur Jákup Poulsen, sum eisini æt Jákup eina altartalvu og ein silvurkalik til »Vaag kirke«. Altar-

Hin nýggja kirkjan

talvan hongur yvir doypifuntinum í Klaksvíkar kirkju í dag, og kalikurin varð nýttur, so leingi felagskalikur varð nýttur í Klaksvík.

Klaksvíkar kirkja verður bygd.

Í 1866 varð Klaksvíkar kirkja tikin í nýtslu. Sjálvandi æt hon tev fyrstu árin eisini »Vaag kirke«, sjálfv um hon stóð millum Gerðar og Biskupsstøð, tí kirkjusóknin æt »Vaag Sogne«. Fyrst tá ið sóknin 1918 skifti navn, skifti kirkjan eisini navn. Hvi teir hava bygt nýggja kirkju, veit eg ikki. Kanska hin gamla hevur verið ov vánalig, men helst man orsokin vera tann, at hin gamla hevur verið ov litil. Henda nýggja er eisini munagott størri, og rúmar, tað hon er liðug, øllum fólkinum í kirkjusóknini, einum 250 fólki, ella meira. Tað var firmað Jørgen Bech og Sønner, sum átoku sær at byggja kirkjuna, men fakturin við handilin í Klaksvík hevði eftirlitið við arbeiðinum. Per, snikkari, úr Seldarhóði, skip-

aði fyri tí dagliga arbeiðinum, og allur kostnaðurin var rindaður úr kirkjusóknini.

Árið eftir, at kirkjan var vígd, gav kirkjufólk ið eina altartalvu, málað av danska listarmanninum P. Raadsig. Henda altartalvan, ið sýnir Jesus saman við báðum lærusveinunum í Bethania, sigst at vera eitt satt listarverk.

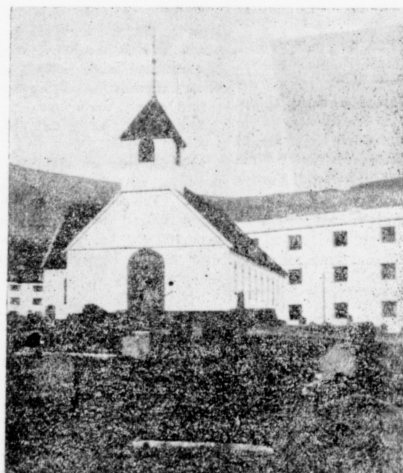
1934 var kirkjan aftur ov litil, og so varð bygt upp í hana á norðaru síðu.

Farið verður undir innsavnan til nýggja kirkju.

Um heystið 1956 kom kirkjuraðið ásamt um, at best var at fara undir eina húsnæmssavnan, tí Klaksvíkar kirkja var nú so litil, at tað meira enn so bar á, at fólk fór heim aftur ein góðan sunnudag, tí tey ikki fingi sess í kirkjun. Henda innsavnan gav um lag 28.000 kr. og lyfti um 180.000 kr. í leypri av 5 árum. Nú varð heitt á myndugleikarnar um hjálp, og mótti kirkjufólk ið stóra velvild frá øllum síðum. Har voru einstakir menn, sum tóku framúr væl undir við málinum. T. d. Elkjær Larsen, departementschefur í Statsministeriet, sum alla tíðina hevur verið málið í sínum sterku og hegnu hondum. Elkjær Hansen, ríkisumboðsmaður, Jákup Joensen, bispur, og mangir, mangir aðrir.

Gávurnar til nýggja kirkjuna.

Fyrsta tilsógnin um stuðul kom frá Emil Larsen, kaptieni, sum eisini seinni hevur stýðjað kirkjuna munagott. Táð kongur okkara vitjaði Klaksvík í juni 1959, bar hann kirkjufólkinum tey gleðiboð, at »Fonden til Fædrelandets vel« hevði gjørt av at geva eina millión kr. til kirkjuna. Hesin grunnur varð stovnaður aftan á at Danmark var frælst aftur, av peningi, ið var savnaður inn og givin Christian X, ið hevði verið ein savnandi miðdepil fyri tjóðina undir týsku hersetanini. Síðan hevur sami grunnur (Framhald á 2. síðu).

Hin gamla kirkjan.